

[Aage Fogh.]

løshedskasse. Det har været min bekymring i de 12 år, jeg har arbejdet med dette spørgsmål, at det, vi pålagde arbejdsmændene, ville de få svært ved at bære af den ganske simple grund, at Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasse — det må erkendes — i den form, den har nu, er en ren opsamlingskasse. Den må tage alt, hvad der sorteres væk fra de andre. Dette samt forskellige andre grunde: teknikken, udviklingen o. s. v., har ført med sig, at arbejdsmændene har kørt med meget stor ledighed og har haft store vanskeligheder. Det var da også på grundlag af disse vanskeligheder, at vi i 1953 nedsatte en kommission, altså den med den forkerte sammensætning.

Nu har vi et par gange måttet gennemføre ekstraforanstaltninger, for at Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasse ad ekstraordinær vej kunne blive anerkendt som nøddestedt kasse og derigennem skaffes ret til at hæve ca. 35 mill. kr. Det skulle gentages nu for tredje gang. Jeg sagde i fjor som ordfører for mit parti, at det ville vi ikke gøre en gang til, at vi måtte og skulle have denne lov ændret inden næste år, for vi ville ikke en gang til være med til at gennemføre særforanstaltninger for Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasse, når vi lige så godt kunne ændre hele arbejdsløshedsloven.

Det skal ikke være nogen hemmelighed, og jeg er måske den, der står bag ved kravet om, at samtidig med at der nu skulle skaffes 35 millioner til arbejdsmændene — og det er nødvendigt — skulle arbejdsløshedsloven ændres. Forholdet er jo også det, at vi under kommissionens arbejde har haft rigelig tid til at gennemgå alle disse forhold. Det ærede medlem hr. Poul Sørensen, det ærede medlem hr. Lorentzen og jeg har lært disse ting gennem 17 møder; hvor vi grundigt har gennemgået materialet.

Det, der nu er sket, er altså det ganske simple, at vi har gennemført det nye princip, at medens staten tidligere gav kasserne tilskud væsentligst i henhold til, hvad medlemmerne betalte i kontingent, gradueret efter deres indtjening inden for faget, er man gået over til at betale tilskud i henhold til de udgifter, kasserne har haft til understøttelse af medlemmerne. Det er forskellen, og det undrer mig derfor ganske

overordentligt at høre, at det ærede medlem står op og taler om smedenes kasse. Det ærede medlem ved lige så godt som jeg, at smedenes kasse er en velhavende kasse. Den har igennem mange år ingen vanskeligheder haft, den har opsparet en formue, der giver store renter, den behøver derfor ikke at opkræve ret store kontingenter, og derfor får den næsten intet statstilskud. Det er ganske givet, at når en sådan kasse går over til det nye princip og får tilskud efter de udgifter, den har, får den et større statstilskud; det må da enhver forstå, og det ærede medlem hr. Poul Sørensen må i hvert tilfælde kunne begribe efter alle de års arbejde, vi har haft med det, at det er en af følgerne, ganske simpelt fordi den har den store formue, renteindtægten og den forholdsvis lille arbejdsløshed, der betinger et lille kontingent, og den store indtjening i faget; jeg tænker ikke, den har fået mere end 20-25 pct.s dækning for sine kontingenter i alt, medens andre, de dårligst stillede kasser, har fået op til 95 pct.

Det ærede medlem hr. Lorentzen talte om kasser med 0,06 pct. i kontingent; det er sygeplejerskernes kasse, der overhovedet ingen arbejdsløshed har, og det ville da være helt urimeligt at tænke sig, at sygeplejerskerne skulle op på et kontingent på et par procent, når der overhovedet ingen ledighed er i faget. Det kan enhver forstå, og det har jeg heller aldrig villet være med til.

Jeg anbefaler, at vi stemmer for de to ændringsforslag i betænkningen, hvoraf det ene er stillet ikke af mig, men af flertallet — men det er fremkaldt af mig, det er ingen hemmelighed. Det drejer sig om at lade den foreslåede tilføjelse til lovens § 15, stk. 9, udgå, en bestemmelse, der kun ville have den virkning at give støtte til de kortvarigt arbejdsløse. Havde det endda været de langvarigt arbejdsløse, man støttede derigennem, kunne vi diskutere det. Der var oprindeligt foreslået den ordning, at der skulle udbetales brændselshjælp første gang efter 20 dages ledighed i stedet for 40 dage, så enhver kan sige sig selv, at reglen ville betyde, at alle de ledige, der har over 20 dages, men under 40 dages ledighed, ville få en brændselshjælp, de ikke får nu.

Det ville altså være en støtte til kort-